

SFS 2007:544

Utkom från trycket
den 27 juni 2007

Lag om ändring i lagen (1995:1571) om insättningsgaranti;

utfärdad den 14 juni 2007.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 21 § lagen (1995:1571) om insättningsgaranti skall ha följande lydelse.

21 §² Om insättningar hos ett institut omfattas av garantin till följd av ett beslut av nämnden enligt 3 § andra stycket men detta inte utgör en förutsättning för tillstånd enligt 4 kap. 4 § första stycket 3 lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller 4 kap. 6 § andra stycket lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, och institutet inte fullgör sina skyldigheter enligt denna lag, får nämnden förelägga institutet att vidta rättelse.

Har institutet inte vidtagit rättelse inom ett år från föreläggandet, får nämnden besluta att garantin inte längre skall gälla beträffande insättningarna. Ett sådant beslut får, när det är fråga om ett utländskt institut från ett EES-land, meddelas endast om den behöriga myndigheten i institutets hemland har samtyckt till beslutet. Är det fråga om ett institut från ett land utanför EES, får beslut om att garantin inte längre skall gälla meddelas endast om tillsynsmyndigheten i institutets hemland har underrättats i förväg om beslutet.

Har nämnden beslutat att garantin inte längre skall gälla beträffande insättningar hos en filial i ett land utanför EES till ett svenskt institut, skall nämnden underrätta tillsynsmyndigheten i det land där filialen finns om beslutet.

Denna lag träder i kraft den 1 november 2007.

På regeringens vägnar

ANDERS BORG

Mats Walberg
(Finansdepartementet)

¹ Prop. 2006/07:115, bet. 2006/07:FiU25, rskr. 2006/07:211.

² Senaste lydelse 2004:320.

